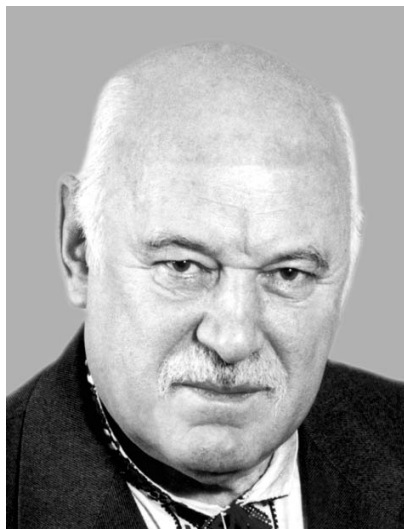

БИЧКО́ Ігор Валентинович (10. 07. 1931, Харків) — філософ. Син [В. Бичка](#) та чоловік [А. Бичко](#). Доктор

філософських наук (1974), професор (1976). Закін. Київський університет (1954). Працював н. с. Інституту філософії АН УРСР (1959–61); від 1961 — викладач, від 1974 — завідувач кафедри історії філософії Київ. університету, від 1984 — завідувач кафедри філософії Інституту підвищення кваліфікації викл. сусп. дисциплін при цьому Університеті; одночасно (від 1993) проф. Нац. університету «Києво-Могилян. академія». Голова Укр. філос. ліги (від 1992). Наукові дослідження у галузі світ. та укр. філософії, історії філософії. Вивчає проблеми людини, свободи, духовності.

Основні праці

На філософському роздоріжжі. К., 1962; Познание и свобода. Москва, 1969; Філософія: Курс лекцій. К., 1991; 1993; 1994 (співавтор); Феномен української інтелігенції: Спроба екзистенційних досліджень. К., 1995 (співавтор); Філософія: Підруч. К., 2000; 2002 (співавтор); Історія філософії: Підруч. К., 2001; 2002 (співавтор).

[В. Г. Табачковський](#)

Бібліографічний опис:

Бичко Ігор Валентинович / В. Г. Табачковський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41871>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).